

ELOFIZETES

HELYBEN:

Egy évre 24 korona.
Egy hónapra 2 korona.

VIDÉKEN:

Egy évre 28 korona.
Egy hónapra 2 k. 40 f.

HIRDETÉSEK:

4-hasasos petit sor egyszer 20 fillér,
minden következőnél 16 fillér.

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI NAPILAP.

SZERKESZTŐSÉG:

Aradi és csanádi egyesült
vasutak palotájában.
TELEFON-SZÁM: 357.

KIADÓHIVATAL:

Aradi Nyomda Részvény-
Társaság.
József főherczeg-ut. 22. sz.
TELEFON-SZÁM: 151.

Arad, 1915.

FOSZERKESZTO
STAUBER JOZSEF.

Szerda, június 30.

Tomaszownál is oroszföldön harcolunk.

Meghíusul az olasz akció Görz ellen.

Budapest, június 29. (Hivatalos.)

Orosz hadszíntér:

Keletgaliciában a szövetséges hadseregek az üldözés közben a Gnialipaig és Kamionka Strumilova vidékén a Bugig nyomultak előre. Az ezen vonalon álló orosz erőket támadjuk. Buesztyt tegnap elfoglaltuk. Nagy ellenséges erőket, amelyek Sielenenél (Kamionka-Strumilovától északkeletre) állottak ma éjjel heves harc után nagy veszteségeik mellett Krystinopolra vetettük vissza. Rawaruskától északra és Ciechanowtól északra a szövetséges csapatok orosz területre nyomultak előre, Tomaszow birtokunkban van. Ma éjjel az ellenség kiűrtette az északi Tanev és az északi San partján levő állásait és északkeleti irányban megkezdte a visszavonulást; mindezzel üldözzük. Lengyelországban és a Dnyeszter mentén a helyzet változatlan.

Olasz hadszíntér:

Az olasz hadszíntéren tegnap nem történt jelentős esemény. Az ellenség újból nagy mennyiségű tüzérségi löszert tüzelte el a görzi hídfő ellen. Az olasz egészségügyi személyzet genfi egyezmény megsértésével hordágyain géppuskákat szállít. Hőter altábornagy, a vezérkari főnök helyettese. (Miniszterelnökség sajtóosztálya.)

Linsingen serege ismét előrenyomul.

Berlin, június 29. A nagy főhadiszállás jelenti:

Nyugati hadszíntér:

A franciák tegnap Lens-Bethune-ut és Arras között heves tüzeléssel éjjeli gyalogsági támadásokat készítettek elő, amelyeket azonban ágyúink tüze elfojtott. A Maas magaslatokon az ellenség a nap folyamán ötször támadta meg azokat az állásokat, amelyeket június hó 26-án Les Epargestől délnyugatra elfoglaltunk. Ezen támadások a franciák nagy veszteségei mellett eredménytelenül omlottak össze, ép úgy, mint egy éjjeli előretörésük a Francheetől keletre. Lunevillettől keletre csak akadályainkig tudott jutni három támadás, amelyet több ellenséges zászlóalj a Les Ramebois erdőben és a leintrey-i (Gondrexontól nyugatra levő) állásaink ellen intézett. Ellenség tüzelé-

sünkben menekült vissza állásaiba. Soissons-i székesegyházon elhelyezett ellenséges tüzérségi megfigyelő állást tüzérségünk tegnap eltávolította.

Keleti hadszíntér:

Jelentős esemény nem történt.

Délkeleti hadszíntér.

Linsingen tábornok hadserege ellenséget üldözés közben a Halics és Fyrlejow közti egész arcvonalon a Gnial-Lipa mögé vetette vissza. Ezen a szakaszon még folyik a harc. Feljebb északra Sielecnél az ellenség nem várta be támadásunkat. E helység alatt Bug mögé vonult vissza. A Lemberg fölött 50 kilométernyire északi irányban fekvő Mesty-Mielkietől északra és északkeletre valamint Tomaszovtól északkeletre és nyugatra az ellenség tegnap szembefordult velünk. Mindenütt megvertük. Most is orosz földön állunk. Ezen a területen tett előhaladásunk nyomása alatt ellenség megkezdte állásainak kiűrtését a Tanev-szakaszon és az alsó San mellett. Legtöbb hadvezetőség. (Miniszterelnökség sajtóosztálya.)

A háború legújabb hírei.

Joffre új offenzívára készül.

Rotterdam. A Journal des Debatts írja: Bár Joffre eltíkolja tervait, nyilvánvaló, hogy a nagy francia offenzíva komolyan készül. Erre mutat, hogy egy tizenkét kilométeres fronton háromszáz-ezer ágyúvedéket használtak el.

A román királyi család Sinalában.

Bukarest. Ferdinánd király családjával a napokban nyári tartózkodásra Sinaiába utazik.

Az északi államok Anglia terrorja ellen.

Kopenhága. A norvég storting ajánlja a kormánynak, hogy hívjon össze egy észak-tengeri konferenciát, amelyen a Skandináv államokon kívül Hollandia is részt vegyen. A konferencia hivatása lenne, hogy a neutrális hajózásnak az északi tengeren igazságos bánásmódot biztosítson. A konferencia egybehívásának indító okai azok a represszáliák, amelyeket Anglia alkalmazott Svédországgal szemben. A svéd, norvég és dán külügyminiszterek közt már végleges a megállapodás a konferencia egybehívását illetően.

A pápa és az olaszok.

Lugano. A Corriere della Sera indítója kérdést intézett a pápa nyilatkozatát illetően a biboros államtitkárhoz, aki a következőket jelentette ki:

— A pápa a háború előtt mindent elkövetett, hogy Olaszországnak megszerezze a békét, mindenestre abban a fellelésben, hogy Ausztria-Magyarország olyan engedményeket tesz, amelyek kizárnak a jövőben minden süllyedést Olaszországgal. Ha egykor megtudják, hogy a pápa mit cselekedett ennek a célnak érdekében, az olasz nép hálás lesz iránta. Az, hogy a pápa azt mondotta volna, hogy „olyan csélesap nép, mint az olasz, nincs a világon”, a Liberté szerkesztőjének kohlománya. A Lusitania-ügyben a pápa nem tudott többet mondani, mert a jogviszony megítélésére nincsenek adatai.

Légi támadás Friedrichshafen ellen.

Stuttgart. Vásárnap délelőtt egy francia biplán közeledett Friedrichshafen felé. A tüzérségi állásokból hevesen lövöldöztek a gépre, amelyből három bombát dobtak le. A bombák nem okoztak kárt. A heves tüzelés elől a biplán visszavonult és manőverezése svájci földre sodorta, ahol leszállt. A biplán utasait a svájciak elfogták.

Angol gőzös amerikai lobogóval.

Amsterdam. A Colonial nevű angol gőzös negyven órán át amerikai tengerészeti zászló alatt haladt az Atlanti Óceánon, amíg a hadi zónát elhagyta. A Colonial kapitánya a német tengeralattjárók támadását akarta így elkerülni.

Görz ellen

támadnak az olaszok.

(Nyugodt az élet a városban. — Ordító ellenség.)

Távirati tudósítás.

Bécs—Budapest, június 29.

A sajtóhadiszállásról jelentik: Az olasz hadszíntéren ma csupán Görznél volt ágyuzás.

Olasz gránátok Görzre.

Bécs. A sajtóhadiszállásról jelentik: Görz városában meglehetősen nyugodtan folyik tovább az élet, habár az olaszok már néhányszor gránátot lőttek a városba. Azoknak az olasz támadásoknak, amelyeknek célja Görz elfoglalása, iránya a Podgora-magaslat, amely Görztől nyugatra esik. A magaslat tele van a védősereg sáncaival és lövészárkaival s a csapatok a napon sütkérezve a legkellemesebben érzik magukat. Elelemben bőven van részük, csupán a vizellátás okoz nehézséget: ide is, mint általában a déli harctéren, hordókban szállítják a vizet. Az olasz lövészárkok mintegy 250–600 lépésnyire vannak. Jellemző rájuk nézve, hogy minden pillanatban egy-egy parlamentért szalasztanak az ellenséges táborba. Hol a holtak eltakarítására kérnek engedelmet, hol a foglyok ügyében interveniálnak, jeléül annak, hogy odaát meglehetősen kedélyesen fogják fel a háborút.

Ordít az ellenség.

A török háborúból megmaradt az a szokásuk, hogy sok ordítózással, „Evviva!”, „Avanti!”, „Coraggio!” kiáltózással akarnak imponálni az ellenségnek. Aztán hangosan diskurálnak egymással s különösen éjjel egész jól át lehet hallani, amint szemrehányásokat tesznek egymásnak a tulságos bátorság hiánya miatt. A dalmát népfelkelők, akik az itteni utat védik, rohamukat egész a drótakadályokig engedték s akkor halomra lövöldözték őket. Egy éjjeli támadásuk is meghiúsult, úgy, hogy végeredményben a Re és Pistaja olasz brigádokat aránytalanul kis osztrák-magyar erők itt valóssággal felhengerelték. Eddig még nem volt lehetséges azt az olasz hullahalmat, amely drótakadályaink előtt a napon fekszik, eltakarítani.

Nem sikerültek az Isonzo-átkelések.

Sokkal súlyosabb volt a szituáció az Isonzótól északra, Plava környékén. Az olaszok itt a kiemelkedő Kolovrat hegycsúcsot tartják s Görz felé való előnyomulásukban őket egy 383 méter magas karsztzika akadályozza meg, amelyet az osztrákok vaserővel tartanak. Június hatodikán és hetedikén mindenteléké kaliberű ágyúkkal lövöldöztek az olaszok csapatainkra. Egyetlenegy pontra két óra deforgása alatt 500 lövedék hullott. Mégis az olaszok átkelési kísérlete az Isonzon mindjárt az első alkalommal s azután is valahányszor megkísérelték, meghiúsult. Június 17-én ismét gránátosít zúdított az olasz tüzérség s a Ravenna és Flori brigádok támadásra indultak. A harc egy fél négyzet kilométernyi területen este kilenctől reggel hatig tartott. Az olaszok minden oldalról támadtak s vad kézitúsára került a sor.

Comen feneik osztrák-magyar parancsnokló tábornoka kijelentette, hogy más szabásu embereknek kell jönnök, mint az olaszoknak, hogy az osztrák-magyar csapatok karszti állásait elfoglalhassák. Június 9-én Sagrado mellett kísérelték meg az olaszok az átkelést az Isonzon. Amikor azt hitték, hogy az osztrák-magyar állásokat már megpuhította ágyuzásuk, három olasz tiszt s egy század átszökött a folyón, miután az osztrákok a hidat felrobbantották s pontonhidat kezdtek verni. A vállalkozás meghiúsult s a hidverőket úgy,

ahogy voltak, félmeztelenül togtuk el. Az osztrák állásokból jól lehet látni a pontonhid szétlőtt darabjait s a parton az olasz hullákat.

Meg lehet állapítani, hogy az olasz tüzérség sokkal rosszabbul lő, mint az osztrák-magyar. A Monte Sabatino bombázása után egy magasrangu tüzérsztűnk kiszámította, hogy egy osztrák-magyar sebesült hatézer lirájába kerül az olasz államkincstárnak. Ennyi lövedék pocsékolódik el, míg egy golyó céliba talál és megsebesít valakit.

Ski-csapatunk harca a tiroli havasokban.

— Az alpinik visszavert támadása. — Tirol vára. —

— Az Aradi Közlöny tudósítójától. —

Arad, június 29.

Az olasz harctéri jelentések csak nagyon halvány képet adják annak a páratlanul hősiességű küzdelemnek, amely a tiroli, trienti és karintiai határ hóval fedett két-három ezer méteres magaslatain katonáink és az olasz alpiniek között folyik.

Egy aradi főhadnagy, aki az északi harctéren nyolc hónapot küzdött végig és most az olasz harctéren küzd, a következőket írja június második felében kelt levelében.

— Mi, akik az olasz harctéren küzdünk néhány hét óta, nagy érdeklődéssel és örömmel olvassuk a hazáról jött újságokban, hogy a lapok milyen helyesen ítélik meg az itteni helyzetet. Fokozná a hitet és a feltétlen győzelemben való bizodalmat, ha mindenki tisztában volna azzal az óriási kudarcral, amely a tiroli határ ellen óriási vehemenciával ágyuzó olaszokat érte. Ha nem is jön nagyobb osztrák-magyar sereg ide és az olaszok az eddigi módszerrel próbálnak velünk szemben eredményt elérni, akkor tiz esztendő alatt sem jutnak el Trientig.

A hivatalos jelentés csak pár szürke szóval emlékezett meg arról a katonai szempontból óriási jelentőségű határnarcorral, mely június 9-én Adamellonál leteleült. Az olaszok sokszor több napon át eőkésített támadással jöttek a déltiroli nyugati frontunk ellen, el akarták foglalni a Tonale-szoros mindkét oldalát, hogy ural legyenek a Sulzbergbe vezető útnak. Ez a támadás a legteljesebb kudarcral végződött. Nem számítva a temérdek, nasztalanul elpocsékolott löszert, halottainkat és sebesülteket is roppant nagy volt az olaszok vesztesége.

Ez az ügytelenség varatlan kudarc nagyon óvatossá tette az olaszokat. — Azóta ezen a fronton csak apró csatározások voltak, a melyek egytől-egyig az olaszok rendetlen visszavonulásával végződtek.

A június 20. kilencediki támadás volt az egyetlen, amelyben az olaszok bizonyos tervszerűséget arultak el. Körülbent 15 kilométeres fronton, egyidőben, reggel hét órakor támadtak és mi egész gyöngye csapatokkal, anélkül, hogy tártalekunkat igénybe vettük volna, végeztünk az olaszokkal. A glecserek csúcsán 2900 méternyi magasságban tolt le a harc. Előőrseink már éjtel után jeleztek Congio felől az olaszok felvonulását, de a hajnali ködben nem igen láthatlak, ezért az olaszok a köd lepte alatt megközeledtek, őrcsapatunkat. Ski-csapatunk azonban csupa nagy-szerű lövészekből áll, akik ledekül hasznáiba a sziklat, a nyugaton felalított ágyúk segítségével, menekülésszerű visszavonulásra kényszerítették az olaszokat. Így a frontunk északi szárnya ellen intézett olasz támadás a mi si-

kerünkkel végződött. A mieink közül egy ember könnyebben megsebesült.

Ugyanakkor déli irányban, mintegy hat kilométernyire tőlünk, egy fél olasz század megtámadta a Tonale tetején levő előőrscsapatunkat. Mind a két támadással valószínűleg tisztába akartak jönni az olaszok a mi erőinket és meg akarták ismerni hadállásainkat. Ez a támadás nem sikerült.

Azután következett egy komoly támadás a Tonale-től délre, a Persanello-glecsér területén. Ha sikerül ez a támadásuk, akkor megkerülhetük a Tonale legelői levő hadállásunkat és hadba támadhatunk bennünket. Miután N. főhadnagy parancsnoksága alatt a mi embereink a Paradiso-szorost elalították, a Lago-Scuro mellett a Persanello-glecséren át kezdték meg a felvonulást, hogy a Persana-völgybe eljuthassanak. Az ötödik alpini-század négy század oriasi kerülő után elért a Vedrette-Perserona fedett magaslataira. A két kilométeres mevet a Paradiso-szorostól levő ski-csapatunk és Weitzer dr. főhadnagy ski-csapata által figyeletelt meg.

A két csapat erős tűzbe togtta az alpiniek négy századát, megszórták hátul a kitűnő pozícióban levő ágyúkat is és az olaszok panikszert menekülésszerűen rohantak a Persanello-glecséren át, délre. Száz halottat hagytak maguk után, parancsnokuk, egy őrnagy és két kapitány súlyosan megsebesült, két hadnagy elesett, megöltük két kapitányt és 40 sebesülteket emberrel. Az olaszoknak az volt a hatványuk, hogy minden ledzet nekül kitűnő csipontot szolgáltak és mi, bár negyedszázadon voltunk csak, jó állásainkból támadhattuk őket.

Ennek a sikertelen olasz támadásnak, úgy látszik, hogy morális szempontból is nagy hatása volt az olaszokra, mert azóta nem csak hogy minden komolyabb akcióval lelnagytak, hanem vissza is vonultak letávoiságunkból.

Határőreink jelentése szerint most az olaszok beassak magukat, fedezékeket készítenek mert a mi előőrseinktől tartanak. Aunyalozó dan bizonyos, az olaszok bealáltak, hogy „tiroli várat” még csak megközeledni is nagyon kemény feladat.

A nyári idény küszöbén

elköltözés, lakasváltoztatás eseten, tiszteltetű kerjük elotizetoinket, hogy új lakcímüket, a lap pontos szetküdesse szempontjából — legutolsó tartozkodási hely megjelölése meuet — a kiadohivatalnak idejekorán közöljék.

Vilmos császár Mackensen tábornagyhöz

Diadalmos offenzívánk előrehaladása. — A Tanew és a San mentén nincs ellenség. —

Távirati tudósítás.

Budapest—Bécs—Berlin, június 29.

Lemberg elfoglalása kapcsán a Wolff-ügynökség jelenti: Az oroszok Lemberg védműveit megerősítették s a pályaudvarokat megnagyobbították. Június 22-én reggel öt orakor elesett a Rzeza erőd s a Skilov, majd tizenegykor a Lizagora, amelyet Vilmos császár harmincnyedik gyalogezrede foglalt el. A császár Mackensenhez Lemberg elfoglalása alkalmából a következő táviratot intézte:

— Lemberg eleste alkalmából fogadja legmelegebb szerencsekívánatait. Betetőzése ez egy tervszerűen előkészített, bátor módon, erélyesen keresztültvitt hadműveletnek, amely csekély hat het letöltése alatt csatasíkekben és a zsákmány nagy számát tekintve egészen rendkívüli eredményeket ért el. Elsősorban Isten kegyes támogatásának köszönhetjük a győzelmet, azután az Ön bevált vezetésének s a hív bajtársi viszonyban együtt küzdő, Önnek alárendelt szövetséges csapatok hősieségének. Hálás elismerésem kifejezéséül tábornaggyá nevezem ki.

A császár egyidejűleg Frigyes főherceget is porosz tábornaggyá nevezte ki.

Az oroszokat tovább üldözzük.

Budapest. Az orosz hadszíntéren az ellenség üldözése tovább folyik. Csapataink folytonos harcok közben elérték a Gnila-Lipa folyót és Kamionka-Strumilovát. E várostól északnyugatra a német csapatok szétugraztattak egy orosz erőcsoportot, amely tulsoká ellentállott. Tomasov birtokunkban van. A Tanew és a San vidéket teljesen megtisztítottuk az ellenségtől.

London. Pétervárról érkezett jelentések beismerik, hogy az orosz csapatok szivós harcok között a Gnila-Lipa folyó irányában vonulnak vissza.

Lemberg elvesztése katasztrófálisan hatott az oroszokra.

Kopenhága, június 29. A Rjees legutóbbi ideérkezett számában cikk jelent meg, amely nagyon figyelemreméltó. A miatt panaszkodik a cikk, hogy mikor az egész világ szemé Lembergre volt irányozva, az orosz hadvezetőség hivatalos jelentése még mindig nem tartotta szükségesnek, hogy nyíltan előkészítse az orosz birodalom népét, a kikerülhetetlen katasztrófára, hanem még mindig próbálta félrevezetni a közvéleményt egy közléssel, amely mindössze csak ennyit tartalmazott: „Hír szerint Lembergben ágyuszót hallanak.” Az orosz hadvezetőségnek a viselkedése után természetesen senki sem ad hitelt a hivatalos jelentéseknek; hiszen másnap Lemberg már elvesztett.

Polivanov az új orosz hadügyminiszter.

Pétervár, június 29. A pétervári távirati ügynökség közli, hogy a cár elfogadta Suchomlinov hadügyminiszter lemondását és Polivanov gyalogsági tábornokot, cári főhadsegédet bizta meg a hadügyminiszterium ideiglenes vezetésével.

Német offenzíva a balti tartományokban.

Bécs, június 29. A Fremdenblatt jelenti: A Berliner Lokalanzeiger értesítése szerint a német flotta az utóbbi napokban a balti tenger középső részein is megjelent. A Novoje Vremja katonai szakértője úgy vélekedik, hogy éppen most, mikor az egyesült német, magyar és orosz rák haderők Galiciában a legnagyobb erőfeszítést fejtik ki, a balti tartományokban is föléledt a németek offenzívája, de itt legalább kétszáz ezer főnyi seregre volna szükségük a németeknek, hogy sikeresen szállhassanak partra a balti tartományokban, ennyi emberük pedig erre a hadműveletre nincsen.

A Windauban megjelenő Kurseme című litván újság közli, hogy június 4-ike óta minden nap német repülőgépek szállingóznak Windau fölött. Június 9-én este egy német Taube két bombát dobott a városra. Ugyanaznap délután a rigai tengerből felől erős ágyuzás hallatszott.

Oroszország belső válsága.

Berlin, június 29. A „Berliner Tageblatt” Stockholmon keresztül érdekes tudósítást kapott az oroszországi pillanatnyi viszonyokról. A tudósítás szerint az erjedő forradalmi mozgalom egész Oroszországban, de kivált Pétervárot és Moszkvában egyre erősebb lesz. Különböző politikai csoportok összejöveteleket tartottak, melyen megbeszélések a politikai és katonai helyzetet. Figyelemre méltó, hogy egyes ilyen összejöveteleken a létrealkotások októberi párt emberei is megjelentek. A túlsóan reakciószókon kívül valameányi párt a birodalmi dumára rögtönli összehívása és feletlen kormány elvételével mellett foglalt állást, követelve az egész kormányzati rendszer megváltoztatását, alkotmányos irányban. Néhány nap előtt a birodalmi дума épületében számos képviselő gyűlt össze Rodzianko elnöklété alatt s itt is arra a megállapodásra jutottak, hogy Oroszország katasztrófa előtt áll, ha a jelenlegi kormány keszében tovább is megmarad mindaz a korlátlan hatalom, mellyel most rendelkezik s a melynek számlájára irandó, hogy a tüzérség muníció híján szűkölködik, hogy a tömegek kiatasztalanul kerülnek verpadra, hogy a betegek és sebesültek áporasztott kórházokba kerülnek s hogy az elítéltek hányosan vannak ottözve. Szervezés és munka helyett a vezénylő tábornokok mindössze arra szorítkoznak, hogy operációs területükön a zsidókat üldözzék. Még a hivatalos Russzja Invalid is rámutat arra, hogy idejekorán figyelmeztette a hadvezetést a Krakó felől felgyülemlő veszedelemre, de ennek ellenére a hadvezetés beinté nyitva vette Mackensen csapatainak jelentkezését.

Aradon a rendőrség gondoskodik a közlelmezésről.

(Burgonyát hoz a piaora Moldován rendőrhadnagy. — Letörnek az élelmiszer-árusok sztrájkját.)

Az Aradi Közlöny tudósítójától.

Arad, június 29.

Habár a hatóságok a kofasztrájk híret mindvégig rendületlenül cáfolják. kétségtelen tény, hogy az aradi piacot a rendőrség beavatkozása óta sokkal kevesebb árusító keresi fel, mint azelőtt, a rendes árusítóknak, kofáknak mintegy fele sztrájkol. Ennek következményeképp, mint azt a háziasszonyok nagyon jól tudják, egyes élelmickekben hiány mutatkozik az aradi piacon.

A legnagyobb és legérezhetőbb hiány uburgonyában van. Az Aradi Közlöny már megírta, hogy Moldován Odön rendőrhadnagy, aki a termelőhelyeket beutazta, a hiány okát abból látja, hogy Lovrinban és egyéb termelőhelyeken a viszontelárusítók tömegesen vásárolják össze az új terményt és vagonszámra szállítják Budapestre, Bécsre. Annak oka azonban, hogy az aradi piacot ezekkel az új terményekkel elkerülik, nemcsak ebben keresendő. Az aradi rendőrség ugyanis, mint minden piaci terménynek, úgy a burgonyának árát is megállapította, még pedig természetesen a körülmények mérten meglehetősen alacsony árban. Most Lovrinban s a többi termelőhelyen a nagy kereslet következtében hihetetlen magasra fesszókött a burgonya ára s így előállott az abszurd helyzet, hogy a viszontelárusító, aki a falvakban magas áron voltak kénytelenek cikkeiket beszerezni, az aradi piacon rendőrségi intézkedésre kénytelen áron alul kényszerültek azokat eladni. Csak természetesen tehát, hogy ezek után az aradi piacot jó messze elkerülték.

Az aradi rendőrséget azonban az árusok sztrájkja nem gátolja a közönség érdekét szolgáló energikus akciójának folytatásában. A burgonya árát ugyan kényszerült a rendőrség a körülmények folytán némileg emelni, de ha a helyzetet még is javítson, maga a rendőrség szerezte be a szükséges burgonyamennyiséget. Moldován Odön rendőrhadnagy a környéken vagon burgonyát vásárolt s azt a holnapra piacon mársékei áron már el is kezdik árítani. Mint ismeretes, a rendőrség már eddig a szokott határokon is tulmenő előzékanységet tanusított a közönséggel szemben s így például tejsajt vásárolt össze és árusított alacsony áron, hogy a közönség szükséglete kielégítést nyerhessen.

Moldován Odön rendőrhadnagyak elterez már az egész országban híre van s már már naponta kapja a táviratokat, amelyekben különböző élelmickekkel ajánlanak fel a megvetel céljából. A vásárlásokhoz szükség a összeget természetesen a polgármester utványozza.

A rendőrségnek különben az az álláspontja, hogy az aradi piacot elkerülő viszontelárusítók most kenyér nélkül maradtak s így a „sztrájk” nem fogják sokáig bírni, legfeljebb még egy-két hétig. A rendőrség azért arra törekszik, hogy erre az időre biztosítsa a minden szükségletet s miután a burgonya kérdés így szerencsés megoldást nyert, Moldován Odön most azzal a tervvel foglalkozik, hogy a megye falvait beutazva nagymennyiségű tartományt vásároljon össze olcsó áron az aradi publikum számára.

